

Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка" включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Наказ Міністерства освіти і науки України від 29.12.2014 № 1528) www.economy.nayka.com.ua | № 6, 2019 | 27.06.2019 р.

DOI: [10.32702/2307-2105-2019.6.11](https://doi.org/10.32702/2307-2105-2019.6.11)

УДК 657.421.1

*К. А. Пилипенко,
д. е. н., доцент, доцент кафедри організації обліку та аудиту,
Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава
ORCID: 0000-0003-3170-1208*

*О. А. Арутюнова,
ЗВО СВО «Бакалавр» спеціальності 071 Облік і оподаткування,
Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава
ORCID: 0000-0003-2322-2979*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ ДОВГОСТРОКОВИХ АКТИВІВ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО ТА ВІТЧИЗНЯНОГО ДОСВІДУ

*К. А. Pylypenko
Doctor of economics sciences, associate professor,
Associate Professor of the Department of Accounting and Audit,
Poltava State Agrarian Academy, Poltava
O. A. Arutyunova
ZVO SVO «Bachelor» specialty 071 Accounting and taxation,
Poltava State Agrarian Academy, Poltava*

TOPICAL ISSUES OF ACCOUNTING FOR LONG-TERM ASSETS IN THE CONTEXT OF INTERNATIONAL AND DOMESTIC EXPERIENCE

Кожен господарюючий суб'єкт в результаті своєї діяльності безпосередньо використовує довгострокові активи в тому чи іншому сенсі. Питання обліку необоротних активів та відображення їх даних у фінансовій звітності даних об'єктів обліку є досить актуальним. Вивчення міжнародного досвіду є необхідним для гармонізації обліку та звітності в Україні до міжнародних принципів та стандартів. Загалом в статті узагальнено міжнародний та вітчизняний досвід відображення інформації про основні засоби в обліку господарюючого суб'єкта. Розглянуто особливості та проблеми, які виникають при формуванні облікової інформації стосовно відображення та формування первісної вартості необоротних активів. Визначено, що існують відмінності в обліку необоротних активів в вітчизняній і в міжнародній практиці, хоча в обох системах діють окремі стандарти для регулювання обліку, які досить схожі за правовим наповненням. Теоретичною та методологічною основою дослідження є висвітлення у працях вчених-економістів, наукові положення в галузі управління необоротними активами та відображення їх в бухгалтерського обліку.

Each business entity as a result of its activities directly uses long-term assets in one sense or another. Therefore, the issue of accounting for non-current assets and the presentation of data in the financial reporting of the objects of accounting is very relevant, international experience is necessary for harmonization of reporting in Ukraine to international standards and principles. In

general, the article summarizes the international and domestic experience of displaying information about fixed assets in accounting of the business entity. The peculiarities and problems that arise during the formation of accounting information concerning the display and formation of the initial value of non-current assets are considered. It is determined that there are differences in the accounting of non-current assets in domestic and international practice, although in both systems there are separate standards for accounting regulation, which are quite identical. The theoretical and methodological basis of the study is the coverage in the works of scientists-economists, scientific provisions in the field of management of non-negotiable assets and their reflection in accounting. Long-term assets play an important role in the enterprise's activities. Valuable measurement is necessary for organizations accounting for non-current assets, is a prerequisite, and takes place at such moments of management: revenue, use during the operational cycle, retirement, preparation of financial statements. In the case of non-current assets, they are valued at their original cost. The proposed model for the formation of the initial cost of the objects of fixed assets gives an opportunity to determine the composition of those costs, the value of which should be used to assess the objects of fixed assets. Approach to the formation of the initial cost of objects of fixed assets on the basis of classification of capital expenditures, allows you to more precisely form their initial cost when acquiring or creating. The order of revaluation of P(C)BO and IAS and reflected in accounting is researched. As a result, a comparative analysis of the peculiarities of domestic and foreign accounting of non-current assets was carried out, which showed that there are identical concepts and differences. In the period of increasing use of international accounting standards, we hope to eliminate discrepancies.

Ключові слова: національні стандарти бухгалтерського обліку; міжнародні стандарти бухгалтерського обліку; необоротні активи; основні засоби; первісна вартість; переоцінка; облік.

Key words: national accounting standards; international accounting standards; non-current assets; fixed assets; initial value; revaluation; accounting.

Постановка проблеми. В умовах сучасного функціонування економіки України, у зв'язку з процесами економічної інтеграції в Україні проблеми обліку необоротних активів набуває важливого значення. У діяльності будь якого підприємства безпосередню участь приймають необоротні активи, як власні так і орендовані та відіграють важливе значення у процесі господарювання всіх форм власності. Вони беруть активну участь у виробничому процесі підприємств та формують витрату діяльності підприємства. Адже при формуванні основних макроекономічних показників використовуються різні показники щодо наявності та руху необоротних активів. На сьогодні існують питання які потребують уточнення стосовно обліку операцій з необоротними активами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Багатоплановість питань та проблем з обліку довгострокових активів зумовила необхідність їх розгляду в працях провідних вчених та науковців. Значний внесок в розвиток теорії та практики обліку необоротних активів зробили такі вчені та науковці, як Н. Виговська, Ф. Бутинець, А. Загородній, Н. Селюченко, Н. Малога. Зокрема, проблемами обліку операцій з основними засобами займалися М. Бондар, В. Діба, А. Белоусов, В. Жук. Важливими проблемами у науці є також обґрунтування процесу гармонізації вітчизняних стандартів обліку до міжнародних. Їх вивчали такі економісти як: Ю. Азаровська, М. Войнаренко, О. Замазій, В. Костюченко, О. Небільцова, Н. Ткаченко, Н. Пономарьова тощо, але потребують подальшого дослідження і порівнянь. Незважаючи на значну кількість наукових досліджень, невирішеними залишаються питання щодо відображення в обліку окремих об'єктів необоротних активів за національними і міжнародними стандартами, що зумовлює необхідність подальшого вивчення цієї проблеми.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження та аналіз особливостей обліку необоротних активів у зарубіжних країнах у порівнянні з українським досвідом, проведення якого базується на нормативних актах регулювання обліку та його організації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для забезпечення діяльності кожного підприємства поряд з наявністю поточних активів важливе значення має присутність довгострокових активів, до яких належать основні засоби, інші матеріальні та нематеріальні активи, що тривалий час використовуються підприємством. В окремих країнах їх ще називають необоротними, позаоборотними, постійними, капітальними [4]. У більшості країн необоротні активи можна поділити на такі групи: матеріальні довгострокові активи; нематеріальні

довгострокові активи; довгострокові фінансові інвестиції. У США, наприклад, виділяють в окрему групу природні ресурси у зв'язку з їх особливими ознаками [5]. Відповідно до концептуальної основи Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (далі – МСБО) будь-який актив для відображення в обліку повинен відповідати таким критеріям: 1) у майбутньому бути корисним підприємству; 2) його вартість можливо достовірно визначити. Крім зазначених, основні засоби повинні відповідати ще декільком критеріям. Зокрема, згідно з п. 6 МСБО 16 «Основні засоби» основні засоби – це матеріальні активи, які підприємство утримує для використання у виробництві або постачанні товарів і наданні послуг, для надання в оренду іншим особам або для адміністративних цілей, які будуть використані, як очікується, більше одного періоду [6].

Основними нормативними документами, які регламентують облік основних засобів, інших необоротних матеріальних активів та нематеріальних активів (загалом – необоротних активів) в Україні Методологічні основи формування в бухгалтерському обліку інформації про необоротні засоби і розкриття інформації про них у фінансовій звітності підприємств, організацій та інших юридичних осіб всіх форм власності регламентуються Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» та П(С)БО 8 «Нематеріальні активи» (далі П(С)БО 7) [2, 12, 13].

В міжнародній практиці нормативне регулювання обліку довгострокових активів регламентується: Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» (IAS 16 «Property, Plant and Equipment») (земля, основні засоби, природні ресурси); МСБО 38 «Нематеріальні активи» (IAS 38 «Intangible Assets») (нематеріальні активи); МСБО 36 «Зменшення корисності активів» (IAS 36 «Impairment of Assets»); МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» [6, 7, 8, 9]. В міжнародній практиці застосовують норми більш детально. Узагальнення нормативного регулювання обліку довгострокових активів наведено на рис. 1.

Рис. 1. Нормативне регулювання обліку довгострокових активів [6, 7, 8, 9, 11, 12, 13]

Як показали проведені нами дослідження, термінологія поняття «довгострокові активи» позначається різними термінами, в міжнародній практиці ведення обліку, зокрема необоротними активами, операційними активами, позаоборотними активами, капітальними активами. У більшості країн довгострокові активи містять основні засоби та нематеріальні активи [4].

На основі цих документів та чинного законодавства як в Україні та за кордоном, господарюючи суб'єкти формують наказ про облікову політику на підприємстві щодо визнання та використання необоротних активів, до складу якої входять:

1. Виокремлення об'єктів необоротних активів.
2. Первісна оцінка об'єктів необоротних активів.
3. Строк корисного використання (експлуатації) об'єктів необоротних активів.
4. Ліквідаційна вартість об'єктів необоротних активів.
5. Методи нарахування амортизації об'єктів необоротних активів.
6. Критерії суттєвості для проведення переоцінки об'єктів необоротних активів.

Аналіз стандартів бухгалтерського обліку показав існування ряду відмінностей між вітчизняними та міжнародними нормативами, а тому дослідження сучасного стану обліку необоротних активів в країні та оцінка його відповідності вимогам міжнародних стандартів бухгалтерського обліку є надзвичайно актуальними. При віднесенні активів до довгострокових у зарубіжних країнах вартісні обмеження, в більшості випадків, не

встановлюються. Підприємства мають можливість залежно від розмірів і виду діяльності самостійно вирішувати капіталізувати такі витрати чи списувати як поточні [13].

Методологічні основи формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби і розкриття інформації про них у фінансовій звітності підприємств, організацій та інших юридичних осіб всіх форм власності регламентуються Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» (далі П(С)БО 7) [2, 13]. Важливе значення для цілей обліку довгострокових активів відіграє формування первісної вартості необоротних активів для цілей обліку. Розглядаючи події, внаслідок яких виникають основні засоби, можна простежити відмінності формування первісної вартості основних засобів за національними та міжнародними стандартами наведено в табл. 1 [14].

Таблиця 1.
Формування первісної вартості основних засобів за МСБО 16 та П(С)БО 7

Напрямок	МСБО 16	П(С)БО 7
Придбання в кредит	У разі якщо об'єкт надходить за допомогою залучення кредитів, то облік витрат на виплату відсотків здійснюється відповідно до МСБО 23 «Витрати на позики», залежно від того, чи є цей об'єкт кваліфікованим активом, а також від умов і обставин сплати таких відсотків.	Витрати на виплату відсотків за кредит не включаються до первісної вартості об'єкта.
Обмін або не грошові операції	Собівартість такого об'єкта основних засобів оцінюється за справедливою вартістю, якщо операція обміну має комерційну сутність та справедливу вартість отриманого активу або відданого активу можна достовірно оцінити. Якщо придбаний об'єкт не оцінюється за справедливою вартістю, його собівартість оцінюють за балансовою вартістю відданого активу.	Справедлива вартість основних засобів на дату отримання (при обміні на неподібний об'єкт). Залишкова вартість переданого основного засобу (при обміні на подібний об'єкт), але якщо вона вища за справедливу вартість отриманого об'єкту, визнається справедлива вартість, а різниця відноситься до витрат звітного періоду
За рахунок грантів	Балансова вартість об'єкта основних засобів може бути зменшена на суму отриманих державних грантів (п.28), якщо таке фінансування було пов'язане з придбанням саме цього об'єкта. Облік отримуваних грантів регулюється МСБО 20 «Облік державних грантів і розкриття інформації про державну допомогу». Метод зменшення вартості активів не називається МСБО 20 як єдиний, а висувається лише як альтернативний іншому методу – методу визнання грантів у доходах. Міжнародні стандарти, окрім основної рекомендованої оцінки основних засобів за первісною вартістю, дозволяють альтернативний підхід: основні засоби можуть відображатись у звітності за переоціненою вартістю.	При первісному визнанні придбаних за рахунок урядових грантів (коштів цільового фінансування) об'єктів вартість цих активів на суму отриманих коштів зменшувати не дозволяється.
За рахунок пайових інструментів	Якщо за отримані активи компанія розраховується пайовими інструментами, в обліку така операція відображається за дебетом рахунка відповідних активів і за кредитом рахунка акціонерного капіталу; якщо ж грошовими коштами (сума яких еквівалентна вартості запропонованих пайових інструментів) – дебетується також рахунок відповідних активів, але кредитується у такому разі рахунок зобов'язань.	Методики обліку будь-яких операцій, в яких брали б участь пайові інструменти або їх (інструментів) вартість, у національному обліку не опрацьовано. Розрахунки з використанням пайових інструментів (або вартості таких) розглядаються тільки у контексті виплат працівникам
Як внесок до статутного капіталу	Не передбачено	Погоджена засновниками (учасниками) підприємства справедлива вартість об'єктів основних засобів

Питання процесу переоцінки основних засобів є досить актуальним та болючим для нашої країни, відповідно за МСБО і П(С)БО майже не відрізняється, але українські стандарти чіткіше зазначають ту межу (більше 10%), яка призводить до необхідності проведення переоцінки. За міжнародними стандартами ця межа зазначається як така, що «суттєво відрізняється» від балансової вартості [5]. Порівнюючи міжнародні та національні стандарти все ж можна простежити деякі розбіжності при обліку переоцінки основних засобів, що представлені в табл. 2.

Таблиця 2.
Відображення в обліку переоцінки основних засобів

МСБО 16	П(С)БО 7
Стандарт дає підприємству право обирати для відображення в обліку одну з двох моделей оцінки основних засобів після визнання: модель собівартості або модель переоцінки.	Підприємство може переоцінювати об'єкт основних засобів, тобто стандартом передбачено тільки одну модель.
Передбачено два методи перерахунку суми зносу: а) сума накопиченого зносу перераховується пропорційно до зміни валової вартості активу; б) сума зносу виключається з валової вартості активу.	Другий метод відсутній: передбачено використовувати лише перший (пропорційний) метод коригування накопиченого зносу.
Вказана норма є суто податковою, і, звичайно, не застосовується.	З прийняттям Податкового кодексу України внесено зміни до П(С)БО 7, зокрема, дозволено застосовувати «індексацію» вартості основних засобів залежно від офіційного рівня інфляції.

Необоротні активи є одним із найважливіших факторів виробництва, а їхнє надмірне старіння безпосередньо впливає на рівень економічної ефективності діяльності підприємства. Для підтримання необхідного рівня економічної ефективності суб'єкти господарювання зобов'язані дбати про відновлення своєї матеріально-технічної бази, яке відбувається в основному шляхом капітального інвестування, що забезпечує надходження основних засобів, нематеріальних активів, інших необоротних матеріальних активів на підприємство. Важливим при цьому є правильний облік та оцінка отриманих підприємством необоротних активів [3].

Таким чином, для того, щоб визнати актив як необоротний, слід враховувати особливості даного активу та критерії його визнання, такі як: матеріально-речова чи нематеріальна форми, строк корисного використання, який має бути більше одного року, в майбутньому від об'єкта очікується отримувати економічні вигоди, актив має бути придбано для використання у виробництві та іншій діяльності підприємства, а також вартість об'єкта може бути достовірно визначена. Отже, одним з основних критеріїв визнання активу є можливість достовірного визначення його вартості [3].

В обліку до первісної вартості об'єктів основних засобів, придбаних за плату, включають суму фактичних витрат підприємства на придбання, створення та виготовлення, включаючи витрати на їх доставку та встановлення, за вирахуванням податків, що відшкодовуються підприємству, відсотків за кредит, якщо об'єкти придбаються за кредитні кошти [3]. Витрати, які формують первісну вартість необоротних матеріальних активів на підприємстві, наведено на рис. 2.

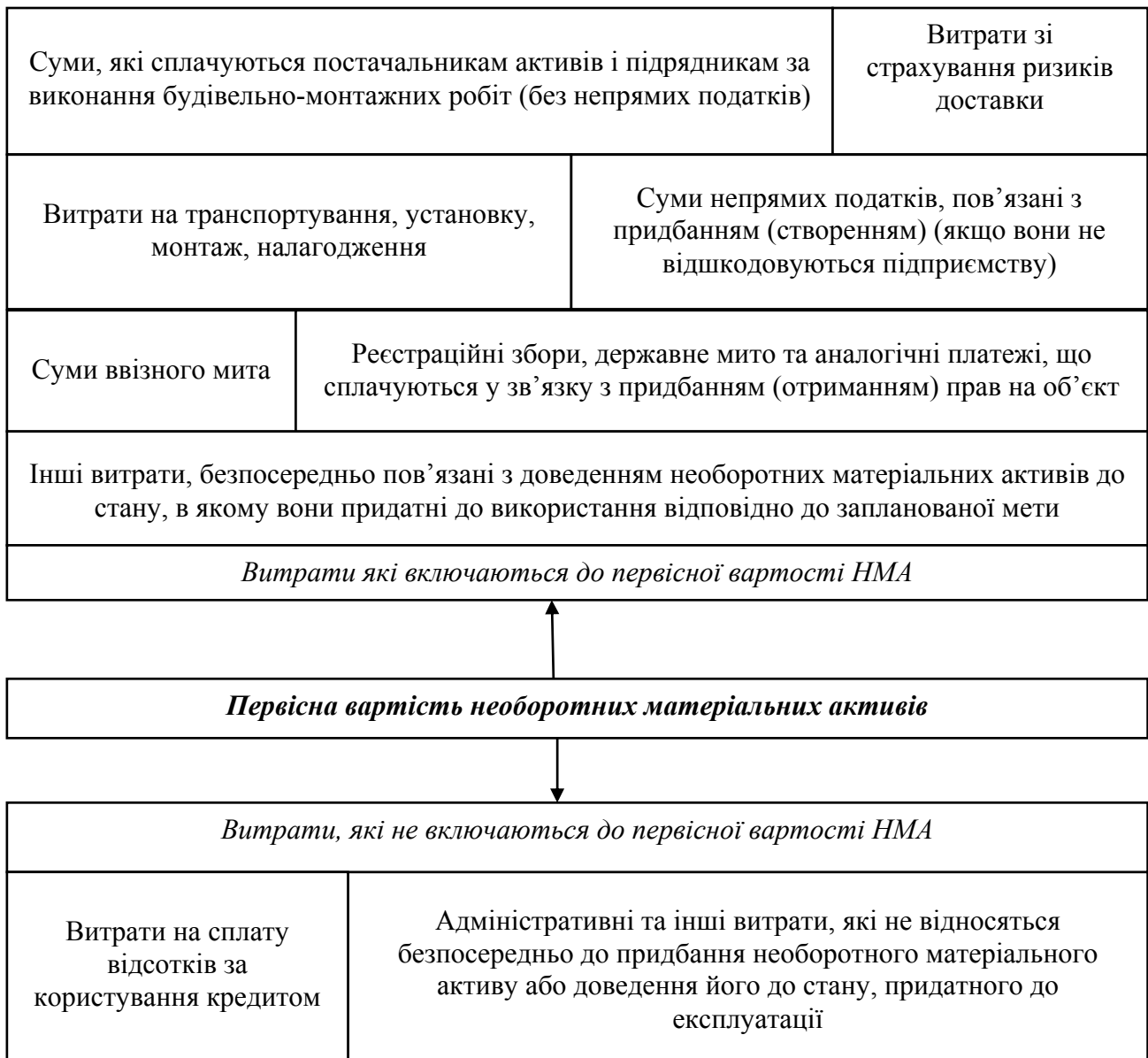

Рис. 2. Витрати, які формують первісну вартість при придбанні необоротних матеріальних активів на підприємстві [15]

До фактичних витрат відносять купівельну вартість, витрати пов'язані з доставкою об'єктів та приведення їх до стану придатного до використання, вартість інформаційно-консультаційних послуг, пов'язаних з придбанням об'єктів, суму ввізного мита, суми непрямих податків у зв'язку з придбанням основних засобів, що не відшкодовуються підприємству, державні збори та платежі, які сплачуються у зв'язку з придбанням об'єктів, винагороди посередникам, через яких придбаються об'єкти основних засобів, транспортно-заготівельні витрати, оплата тарифів за вантажно-розвантажувальні роботи і транспортування усіма видами транспорту до місця їх використання, включно з витратами зі страхування ризиків транспортування основних засобів та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням, створенням або виготовленням основних засобів [3]. Порівняльний аналіз обліку необоротних активів в Україні та інших країн світу проведено в табл. 3 [10].

Таблиця 3.

Порівняльна характеристика особливостей українського і зарубіжного обліку необоротних активів

№ п/п	Категорія	Український облік	Зарубіжний облік
1	Класифікація необоротних активів	Основні засоби, інші необоротні матеріальні і нематеріальні активи, довгострокові фінансові інвестиції і дебіторська відстрочені податкові активи, інші необоротні активи.	Матеріальні довгострокові активи, нематеріальні довгострокові активи, довгострокові фінансові інвестиції.
1.2	Критерії визнання основних	Принесуть в майбутньому економічну вигоду, їх вартість може бути	

	засобів	достовірно визначена.	
1.3	Оцінка	Зараховуються на баланс за первісною вартістю чи історичною собівартістю	
			Можуть включатися і відсотки за кредит
1.4	Витрати на ремонт	Визнаються як актив, коли вони покращують стан активу.	
1.5	Переоцінка	Проводиться у випадках, коли справедлива вартість суттєво відрізняється від балансової.	
1.6	Амортизація	Амортизація нараховується з використанням методів: прямолінійного списання, зменшення залишку, суми одиниць продукції, згідно норм податкового законодавства, а також прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивний метод.	Згідно норм податкового законодавства
1.7	За умови вибуття	Списується залишкова вартість і накопичений знос, обліковується прибуток/збиток від вибуття.	
2	Нематеріальні активи	Критерії визнання - відсутність матеріальної форми, довгостроковість, здатність приносити дохід.	
2.1	Класифікація	На права користуватися природними ресурсами, майном, на знаки для товарів і послуг, на об'єкти промислової власності, авторські права, гудвіл, інші.	
		Такий вид як гудвіл майже не використовується.	Гудвіл поділяють на позитивний і негативний, є підходи до визнання вартості і методи списання.
3	Дебіторська заборгованість	Визначення - сума заборгованості дебіторів.	
3.1	Класифікація	Довгострокова і поточна.	Поточна і не поточна (середньострокова і довгострокова).

Висновки. Довгострокові активи відіграють важливе значення в діяльності підприємства. Вартісне вимірювання є необхідним для організацій ведення обліку необоротних активів, є необхідною умовою, та має місце в такі моменти господарювання: надходження, використання в ході операційного циклу, вибуття, складання фінансової звітності. При надходженні необоротних активів їх оцінюють за первісною вартістю. Запропонована модель формування первісної вартості об'єктів основних засобів дає можливість визначити склад тих витрат, величину яких слід використовувати для оцінки об'єктів основних засобів. Підхід до формування первісної вартості об'єктів основних засобів на основі класифікації капітальних витрат, дозволяє більш точно формувати їх первісну вартість при придбанні чи створенні. Досліджено порядок переоцінки за П(С)БО та МСБО та відображення в обліку. В підсумку було проведено порівняльний аналіз особливостей вітчизняного та закордонного обліку необоротних активів який показав, що є як тотожні поняття так і розбіжності. В період все більшого використання міжнародних стандартів обліку, ми сподіваємося, на усунення розбіжностей.

Список літератури.

1. Бухгалтерський фінансовий облік : підручник [для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів] / За ред. проф. Ф. Ф. Бутинця ; 7-ме вид., доп. і перероб. Житомир: ПП «Рута», 2006. 832 с.
2. Єфременко О. В. Деякі питання обліку основних засобів [Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.rusnauka.com/16_NPRT_2009/Economics/47688.doc.htm.
3. Кафка С. М. Облік надходження необоротних активів та формування їх первісної вартості [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5549>.
4. Косовиць Л. Облік основних засобів за МСФЗ. *Головбух*. 2008. № 35. С. 17-23.
5. Лучко М.Р., Бенько І.Д. Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах : навч. посіб. К. : Знання. 2006. 311 с.
6. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку. За ред. С. Ф. Голова. К. : ФПБАУ. 2004. 248 с.
7. МСБО 16 «Основні засоби» [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/929_014.
8. МСБО 36 «Зменшення корисності активів» станом на 01.01.2012 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_047.
9. МСБО 38 «Нематеріальні активи» станом на 01.01.2012 р. : [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_050.

10. МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» від 01.01.2012 р. : [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_006.
11. Ужва А.М, Бубліс Д.Ю. Особливості обліку необоротних активів у міжнародній і вітчизняній практиці та шляхи його удосконалення. Інноваційна економіка. № 1(39). 2013. Режим доступу: [http://base.dnsgb.com.ua/files/journal/%D0%86nnovastijna-ekonomika/IE-1\(39\)-2013/69.pdf](http://base.dnsgb.com.ua/files/journal/%D0%86nnovastijna-ekonomika/IE-1(39)-2013/69.pdf).
12. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 28 «Зменшення корисності активів» станом на 10.01.2012 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0035-05>
13. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи» станом на 01.01.2015 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0750-99>.
14. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.
15. Руденко Л.М. Відмінності в обліку основних засобів за МСБО 16 і П(С)БО 7 [Електронний ресурс]. *Бизнес и налоги*. Режим доступу: <http://biznesinalogi.com/vidminnosti-v-obliku-osnovnix-zasobiv-za-msbo-16-i-psbo-7/>.
16. Пилипенко К.А., Арутюнова О.А., Антоненко С.Ю. Формування первісної вартості необоротних активів в контексті використання міжнародних стандартів обліку. *Управління розвитком соціально-економічних систем: матер. Міжнар. наук.-практ. конф. 8-9 листопада 2018 р.* Харків: ХНТУСГ. 2018. С. 208-212.

References.

1. Butynets', F. F. (2006), *Bukhhalters'kyi finansovyy oblik* [Accounting financial accounting], PP «Ruta», Zhytomyr, Ukraine.
2. Yefremenko, O.V. (2009), "Some issues of accounting for fixed assets", available at: http://www.rusnauka.com/16_NPRT_2009/Economics/47688.doc.htm. (Accessed 10 June 2019)
3. Kafka, S.M. (2017), "Accounting for the receipt of non-current assets and the formation of their initial value", available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5549>. (Accessed 10 June 2019)
4. Kosovyts', L. (2008), "Accounting for property, plant and equipment under IFRS", *Holovbukh*, vol. 35, pp. 17-23.
5. Luchko, M.R. and Ben'ko, I.D. (2006), *Bukhhalters'kyi oblik u zarubizhnykh krayinakh* [Accounting in foreign countries], Znannya, Kyiv, Ukraine.
6. Holov, S.F. (2004), *Mizhnarodni standarty bukhalters'koho obliku* [International accounting standards], FPBAU, Kyiv, Ukraine.
7. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), IAS 16 "Fixed Assets", available at: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/929_014. (Accessed 11 June 2019)
8. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), IAS 36 "Impairment of Assets", available at: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_047. (Accessed 10 June 2019)
9. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), IAS 38 "Intangible Assets", available at: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_050. (Accessed 10 June 2019)
10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), IFRS 3 "Business Combinations", available at: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_006. (Accessed 12 June 2019)
11. Uzhva, A.M and Bubliss, D.YU. (2013), "Features of accounting of non-current assets in international and domestic practice and ways of its improvement", *Innovatsiyna ekonomika*, vol. 1(39) available at: [http://base.dnsgb.com.ua/files/journal/%D0%86nnovastijna-ekonomika/IE-1\(39\)-2013/69.pdf](http://base.dnsgb.com.ua/files/journal/%D0%86nnovastijna-ekonomika/IE-1(39)-2013/69.pdf). (Accessed 10 June 2019)
12. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), Regulation (standard) of accounting 28 "Impairment of assets", available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0035-05> (Accessed 11 June 2019)
13. The Verkhovna Rada of Ukraine (2015), Regulation (standard) of accounting 8 "Intangible assets", available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0750-99>. (Accessed 11 June 2019)
14. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), Regulation (standard) of accounting 7 "Fixed assets", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>. (Accessed 11 June 2019)
15. Rudenko, L.M. "Differences in the accounting for fixed assets in IAS 16 and P (C) BO 7", *Byznes y nalohy*. available at: <http://biznesinalogi.com/vidminnosti-v-obliku-osnovnix-zasobiv-za-msbo-16-i-psbo-7/>. (Accessed 10 June 2019)
16. Pylypenko, K.A. Arutyunova, O.A. and Antonenko, S.YU. (2018), "Formation of the initial value of non-current assets in the context of the use of international accounting standards". *Upravlinnya rozvytkom sotsial'no-ekonomichnykh system* [Management of the development of socio-economic systems], *Mizhnarodna naukovopraktychna konferentsiya* [International scientific and practical conference], KHNTUS, Kharkiv, Ukraine, pp. 208-212.

Стаття надійшла до редакції 18.06.2019 р.